Duminică 9 Noiembrie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

18-20 Serviciu divin

Luni 10 Noiembrie

18:30-20:30 Întâlnire tineret

Marți 11 Noiembrie

19-21 Repetiții Cor Mixt

Miercuri 12 Noiembrie

19-21 Fanfară

Joi 13 Noiembrie

18-19 Rugaciune cu fratii

Vineri 14 Noiembrie

17-18 Rugăciune cu surorile
18-20 Serviciu divin

Sâmbătă 15 Noiembrie

10:30-12:30 Repetiții orchestră

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Petrică Ștefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ana-Maria Iacob
Ligia Briscan

VREMEA SCRIPTURII!

09 Noiembrie	2 Împarati 22	Evrei 3	Ioel 1	Psalmii 77
10 Noiembrie	2 Împarati 23	Evrei 4	Ioel2	Psalmii 78
11 Noiembrie	2 Împarati 24	Evrei 5	Ioel3	Psalmii 79
12 Noiembrie	2 Împarati 25	Evrei 6	Amos 1	Psalmii 80
13 Noiembrie	1 Cronici 1	Evrei 7	Amos 2	Psalmii 81
14 Noiembrie	1 Cronici 2	Evrei 8	Amos 3	Psalmii 82-83
15 Noiembrie	1 Cronici 3	Evrei 9	Amos 4	Psalmii 84-85

Nu vă strângeți comori pe pământ, unde le mănâncă moliile și rugina și unde le sapă și le fură hoții, ci strângeți-vă comori în cer, unde nu le mănâncă moliile și rugina și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură. - Matei 6: 19, 20

ANUNȚURI

În perioada 9- 16 noiembrie vom avea o săptămână de evanghelizare. Să ne rugăm Domnului pentru biruința acestei lucrări.

Cristea Gabriela – 9.11
Bucur Maria - 10.11
Murariu Rodica - 10.11
Opritescu Ioan - 10.11
Popa Cornel – 10. 11
Lucuta Alexandru – 15.11
Pielmusi Ana- 15.11

Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă!
Matei 5:7

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:
Pastor Ioan Cocîrțeu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:
Ionela Liuba, Simona Cocîrțeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propuneri: buletinduminical@biserica2.ro

Biserica Creștină Baptistă 2
Pastori: Ioan Cocîrțeu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

Anul evanghelizării Au mai rămas **10** de săptămâni. Ai câștigat un suflet pentru Hristos?

În așteptarea făgăduinței

9 Noiembrie

NR. *185*

Așteptarea este un lucru des întâlnit în viața noastră cotidiană. Așteptăm uneori dimineața schimbarea vremii, masa ori după cei dragi. Dar Scriptura îi arată pe ucenici căci dupa învierea Domnului așteptau și ei o făgăduință să se împlinească; aceea a coborârii Duhului Sfânt, după promisiunea Domnului. Mulți își imaginează că așteptarea înseamnă doar a sta ca să se scurgă timpul pentru a te apropia de clipa împlinirii făgăduinței, dar ucenicii așteptau într-un mod diferit - "stăruiau cu un cuget în rugăciune și în cereri..." (Fapte 1:14; 2:1)

Întrebarea este: A făcut lucrul acesta vreo diferență? Da! Și încă una mare. Făgăduința Coborârii Duhului Sfânt nu au auzit-o numai cei 120 ce erau în odaia de sus, ci Domnul s-a descoperit și la peste 500 de frați deodată (1Corinteni 15:6). Și ei au auzit făgăduința, dar nu au așteptat-o ca și ceilalți în rugăciune. Dacă nu ne rugăm, niciodată nu vom ști ceea ce au experimentat ucenicii în binecuvântata odaie de sus.

Cea de-a doua mare făgăduință pe care o așteptăm cu toții este Revenirea Domnului nostru Isus ca să-și răpească Biserica. Și noi dorim să auzim glasul trâmbiței, dorim și noi să fim răpiți. Dar întrebarea se pune: sunt eu în locul dorit de Domnul? Sunt eu în starea spirituală cea mai potrivită? Stau genunchii mei plecați, sunt ochii mei umezi, sunt mâinile mele curate și ridicate? Sau bogățiile și îngrijorările veacului acesta și poftele altor lucruri mă vor împiedica să am parte de marele har al făgăduinței răpirii așa cum au pierdut cei cinci sute făgăduința coborârii Duhului Sfânt.
Este timpul să ne întoarcem fața spre Dumnezeu!
Este timpul să căutăm Fața lui Dumnezeu!

Adrian OLARIU

Făgăduința Ta
Tatiana Topciu

Făgăduința Ta e-un licurici
în noaptea fără stele, fără lună,
cât timp călătorim din greu pe-aici,
prin umbra grea, ce-ar vrea să ne răpună.

O luminiță cât un bob de mei -
un briliant ce-n noapte scânteiază -
aprinde-n zare noi și noi scântei
și inima, văzându-le, cutează.

Dar iată, noaptea-aproape a trecut.
Curând vor apărea pe boltă zorii.
Să ne schimbăm veștmântul de-mprumut
cu haina ce o poartă-nvingătorii,

ca Soarele dreptății, apărând,
să ne găsească fără nici o vină,
spre a putea țâșni cu El în rând
înspre tărâmul veșnic, de Lumină.

FĂGĂDUINȚA MÂNGĂIETORULUI

S.M.

În prefața uneia din cărțile sale, Charles Spurgeon scrie :

„O promisiune a lui Dumnezeu, poate fi comparată într-un mod foarte instructiv cu un cec pe care îl poți încasa când dorești. Ea este dată celui credincios cu scopul de a-i oferi ceva bun. Ea nu trebuie să fie doar citită în tihnă și apoi să nu mai ai nimic de a face cu ea. Nu, promisiunea trebuie luată ca o realitate, exact așa cum face un om cu un cec.

El trebuie să ia promisiunea și să-și semneze numele pe ea, acceptând-o personal ca un adevăr. Prin credință, o primește ca pe o proprietate a sa. În felul acesta, mărturisește că Dumnezeu este fidel, și anume fidel în cuvântul special al promisiunii. El merge mai departe și crede că deține binecuvântarea, având în privința ei o promisiune sigură. El își pune semnătura pe ea, ca pe o recipisă de primire a binecuvântării.

Deci, cu credință, el trebuie să prezinte Domnului promisiunea, așa cum prezintă cineva un cec la ghișeul băncii. Trebuie să insiste asupra ei în rugăciune, așteptând să fie împlinită....”

Deasemenea, altcineva zicea: „De o făgăduință a Domnului, să ne ținem cu amândouă mâinile!”

Cea mai mare promisiune a Lui Isus pentru noi, ucenicii, frații și prietenii Săi este: Făgăduința unui Mângăietor.

Ucenicii au cunoscut ce înseamnă părtășia cu Dumnezeu, umblând trei ani și jumătate cu Isus; au gustat din acea pace, pe care lumea nu le-a dat-o și nu o poate da. Cred că au experimentat și minunea ca valurile învolburate din inima lor să se liniștească la Cuvântul Său. Ei au gustat deja din «vinul cel bun» de la nunta din Cana, au gustat deja din vinul cel mai bun al părtășiei cu El. Odată experimentate toate acestea, ucenicii, acești oameni ca și noi și orice om de altfel, nu mai puteau fi mulțumiți cu orice! Odată gustată Pâinea Vieții, nu se mai săturau cu altfel de pâini. Ei știau că există ceva mai bun: Isus!

În acest context, Isus le spune, Mă voi duce de la voi :

„ ... Mă duc, și mă voi întoarce la voi” (Ioan 14:28), „Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi” (Ioan 14:18), „Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângăietor, care să rămână cu voi în veac.” (Ioan 14:16)

Ucenicii, nu au înțeles atunci aceste cuvinte, dar au rămas întipărite undeva în inimile lor. Ei Îl aveau pe Mire cu ei și, pentru moment, le era dat tot ceea ce aveau nevoie pentru a avea sufletul împlinit. Nu își puteau imagina viața fără Isus. Totuși, după toate momentele extraordinare petrecute cu El, se întâmplă ceva. Un eveniment neprevăzut. O tragedie pentru ucenici: Isus moare. Toate nădejdile lor mor odată cu Învățătorul, Sfătuitorul, Prietenul și Fratele lor. Îi judecăm destul de ușor și aspru pe discipoli pentru că nu au stat aproape de Isus, împrăștiindu-se după moartea Sa și uitând ceea ce El le-a spus. Dar, naufragiul ce ei îl trăiau în acele momente, a fost unul crunt, pentru că știau că Isus nu mai e cu ei în barcă pentru a liniști furtuna! Descurajarea, neliniștea, frica, îndoiala, tristețea, i-a făcut pe toți să se afunde în mijlocul valurilor, și aceasta după ce Isus a fost acel ce i-a chemat să pășească pe drumul credinței, pe drumul trasat peste ape (Matei 14: 28-30). Poate am putea asemăna, ceea ce ucenicii au simțit după moartea Lui Isus cu ceea ce Petru a experimentat când, în timp ce mergea pe ape, a început să se scufunde. Dar, lui Petru i-a fost întinsă o mână ce l-a apucat, ridicat, fortificat.

Isus a înviat! Invierea Lui Isus și arătarea acestuia ucenicilor, a fost ca și în cazul lui Petru un braț puternic ce i-a ridicat, ce a semănat în inima lor din nou lumina, bucuria, nădejea, primăvara.

După înviere, Învățătorul a mai fost o vreme cu ucenicii Săi dar apoi S-a înălțat la cer. Într-un fel, ei se vedeau din nou singuri, dar de data aceasta, ei și-au amintit că au o făgăduință: „Eu voi ruga pe Tatăl și El vă va trimite un alt Mângăietor care să rămână cu voi în veac!”

Ei încă nu aveau puterea Duhului Sfânt, dar aveau puterea unei Speranțe! O Nădejde! Isus le-a promis că se va întoarce la ei. Le-a promis că, dacă vor aștepta în Ierusalim, vor gusta din nou din „vinul cel bun” al prezenței Sale, a păcii. Aveau făgăduința unui alt Mângăietor.

Ce i-a determinat oare pe acești oameni, să rămână în rugăciune o zi, două, șapte, zece? De ce nu au renunțat după opt zile de rugăciune, întorcându-se fiecare la ale lui, crezând că nu e momentul prielnic a Lui Dumnezeu să le răspundă la rugăciune? DE CE ?

Răspunsul cred că este următorul : Ei se simțeau tare goi!

Cum să nu te simți gol când, fiind în prezența Lui Isus, paharul lor era plin de dădea peste, când ei au gustat din pâinea vieții ascultând cuvintele Lui. Cum să nu te simți pustiu când deșertul inimilor din jurul Lui Isus era transformat în iazuri bogate de apă și verdeață, iar azi, departe de Isus, îți trăiești viața cerșind puțină apă pentru a putea supraviețui. Cum să nu te gândești cu dor la bucatele alese ale Tatălui Tău de acasă când, acum, poate mănânci mâncarea porcilor, roșcove. Cum... ?

Cum să fim liniștiți când am cerut parte din avuția Sa măreață iar apoi, "nu după multe zile", am risipit Darurile Sale Sfinte în lucruri de nimic (Luca 14:12,13; Matei 25: 14). Nici măcar nu am îngropat talanții Săi pentru a-i păstra ci i-am risipit, poate nici măcar nu am plecat de acasă ci am risipit avuția ce ni s-a dat chiar în casa Tatălui nostru. Am primit poate câțiva talanți de înțelepciune iar noi îi folosim în a ne înălța pe noi înșine nu pe Tatăl nostru care ni i-a dat. Cum să nu te simți gol când aruncăm în vistieria Sa și ne ostenim doar de câțiva "bani" când Tatăl nostru ne-a încredințat o avere. Suntem așa departe de văduva săracă...(Marcu 12: 41-44).

Ucenicii, ca și noi azi, aveau o speranță! Cred că se încurajau unii pe alții în timp ce se rugau și își spuneau: „Vom trăi din nou în prezența Lui Isus! Vom avea din nou pacea Lui!” Prin ceea ce noi folosim azi ca pe un simplu salut: „Pacea Domnului Isus”, ei se încurajau unii pe alții să creadă că El le va da din nou pacea Sa, după cum le făgăduise (Ioan 14 :27).

Și cei ce sunt din casa Tatălui dar sunt departe de Isus au făgăduința iertării și a păcii. Dacă ne venim în fire, pocăindu-ne și venim la Tatăl, El vrea să ne îmbrace iar cu haina cea mai bună - platoșa neprihănirii, să ne redea încălțăminte în picioare - râvna Evangheliei păcii și să reînoiască legământul de pace făcut cu noi "căci acest fiu al meu era mort, și a înviat; era pierdut și a fost găsit" (Luca 15:24).

Cu smerenie, văzându-și goliciunea vieții lor departe de Isus au așteptat ucenicii în "odaia de sus" pe acest "alt Mângăietor", au așteptat să aibă din nou părtășie cu Prietenul și Învățătorul lor, Isus (Faptele Apostolilor 1:13,14).

„Și Eu, voi ruga pe Tatăl, și El vă va trimite un alt Mângăietor care să rămână cu voi în veac. ....nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi! ...Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea, să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte!” (Ioan 14:16,18, 27).

Făgăduinta Lui Isus e prea mare și extraordinară ca să nu o apucăm chiar azi, cu amândouă mâinile, să scriem numele nostru al fiecăruia pe ea și să ne prezentăm cu acest cec înaintea tronului Lui Dumnezeu ce e plin de har !

Să nu ne lăsăm descurajați și să nu dăm înapoi! Să așteptăm în rugăciune în fiecare zi până ce vom gusta din nou sau pentru primadată din Apa și Pâinea Vieții ce ne pot sătura! Până ce Mângăietorul va lăsa pacea, puterea și călăuzirea Sa în noi!